

In Memoriam

Andries Maijers
Brigade-generaal b.d. der Artillerie

Vlaardingen, 23 augustus 1926

Dongen, 25 oktober 2020

Op 23 augustus 1926 werd Dries Maijers geboren in Vlaardingen. Als tiener heeft hij de oorlog van nabij meegemaakt. Beschietingen van haveninstallaties in Vlaardingen tijdens de meidagen, het bombardement van Rotterdam, ondergedoken vanwege de “arbeidsdienst” bij een boer in Markelo, opgepakt door de SS en tewerkgesteld in een werkkamp in de omgeving in Zwolle en daarbij bijna overleden door difterie. Deze ervaringen hebben verder altijd een nadrukkelijke rol in zijn leven gespeeld.

Op 11 juli 1945 meldt hij zich aan als “oorlogsvrijwilliger” en komt via Wolverhampton terecht in Brentwood (Essex) waar hij zijn primary training krijgt bij het First Infantry Training Centre. Aldaar ontvangt hij de aanbeveling om officier te worden bij het wapen der Artillerie. Na de kanonniersopleiding in Liddymore keert Dries terug in Nederland voor de officiersopleiding op de School Reserve Officieren Artillerie op de Trip van Zoutlandkazerne te Breda. De KMA was in die jaren nog niet heropgericht. Op 1 september 1947 wordt hij bevorderd tot reserve tweede-luitenant en geplaatst bij het Depot Veldartillerie in Ede. Afgekeurd voor uitzending naar voormalig Nederlands-Indië vanwege gaatjes in zijn trommelvliezen en ietwat gedesillusioneerd over de inhoud van het militaire bestaan te Ede, waarbij vooral het contrast tussen de door oorlogsveteranen verzorgde Engelse opleiding en de “vooroorlogse” Nederlandse bemanning van de kazerne een hoofdrol speelde, doen Dries besluiten ontslag te nemen uit de militaire dienst.

Hij aanvaardt een functie bij de KLM en werkt daar een groot aantal maanden bij de afdeling Rondleidingen en Luchtbevrachting, maar houdt de KLM al gauw voor gezien en dient een rekest in om nu als beroeps deel uit te mogen maken van de Koninklijke Landmacht. Op Schiphol heeft hij in die tijd overigens zijn echtgenote Ans ontmoet.

Op 1 maart 1950 keert Dries Maijers terug bij de Koninklijke Landmacht en wordt in Schalkhaar omgeschoold tot Eerste-Luitenant bij de Luchtdoelartillerie. Na verblijf in Bergen op Zoom en Naarden wordt hij geplaatst als batterijcommandant bij de 115^e (later 45^e) Afdeling Lichte Luchtdoelartillerie in Havelte. Aldaar verricht hij ook andere functies binnen de Afdeling. Daarbij wordt hij ook een drietal keren “uitgezonden” als detachement-commandant te Mourmelon (Fr) voor de logistieke ondersteuning van de troepen-verplaatsingen naar de oefeningen te La Courtine. Later vernam hij dat hij door zijn ietwat driftige karakter bij de kanonniers de bijnaam “de vuurvlieg” had. Iets waar hij hartelijk om heeft gelachen en dankbaar voor het feit dat hem bij afscheid door hen een zilveren sigarettenkoker werd geschonken met de geuzen-inscriptie “het gajes van Maijers”.

In 1962 neemt hij deel aan de cursus Stafdienst en wordt geselecteerd voor de cursus Hogere Militaire Bedrijfsleer aan de Hogere Krijgsschool. Na het succesvol afronden van deze cursus wordt hij als HMB-gebrevetteerd kapitein geplaatst bij de Afdeling Plannen van de Kwartiermeester-generaal dat is belast met de aanschaf, het onderhoud en beheer van het

materieel van de KL. In 1965 volgt een plaatsing bij de Dienst Opperofficier Personeel in de rang van majoor. Op 1 september 1969 wordt Dries bevorderd tot luitenant-kolonel en tijdelijk toegevoegd aan het organisatiebureau Bakkenist voor het ontwerp van een geautomatiseerd personeelssysteem voor de KL en in oktober 1971 wordt hij in de gelegenheid gesteld een cursus Defense Management Systems in Monterey Californië te volgen. Vervolgens trad hij eind 1971 aan als commandant van de 25^e Afdeling Lichte Luchtdoelartillerie (*"bij Nacht en Ontij"*) in Ede. In die tijd de hoogtijdagen van de VVDM, waar hij overigens verrassend goed mee kon opschieten. In 1973 wordt hij bevorderd tot kolonel en aanvaardt de functie van Algemeen Assessor aan de Koninklijke Militaire Academie. Dit is reden voor verhuizing van het gezin Maijers van Benthuizen naar Dongen.

In december 1975 wordt Dries bevorderd tot brigade-generaal en geplaatst als Sous-Chef Operaties bij de Generale Staf te Den Haag en werd het echtpaar Maijers voor de zoveelste maal gedwongen tot een weekendhuwelijk. In die tijd vonden de Molukse treinkapingen plaats en was hij nauw betrokken bij de besprekingen in het crisiscentrum van de Regering. In een later bezoek aan Amerikaanse eenheden maakt zijn vliegtuig een bijna fatale noodlanding en ontsnapt hij uit een zwaar beschadigd vliegtuig. Dit laat een diepe indruk op hem na. Tevens wordt hij in deze functie op 30 april 1978 onderscheiden als officier van Oranje-Nassau met de Zwaarden.

Zijn laatste functie bij de Koninklijke Landmacht is die van Commandant van het Nationaal Logistiek Commando in Deventer. In die functie is hij verantwoordelijk voor de bevoorrading van het Legerkorps in geval dat in Duitsland zou moeten verdedigen tegen een aanval van het Warschaupact. Op 1 mei 1982 draagt hij dit commando over en gaat in de leeftijd van 55 jaar met FLO om eindelijk te kunnen genieten van zijn gezin en zijn huis in Dongen.

Na zijn ontslag valt hij niet in een diep gat. Na de verkiezingen voor de gemeenteraad in 1982 wordt Dries voor de VVD lid van de gemeenteraad in Dongen. Hij hield van effectief vergaderen, bereidde zijn dossiers altijd zorgvuldig voor en moest wennen aan het feit dat het in de Raad iets anders toegaat dan in een militaire omgeving. Na twee jaren wordt hij fractievoorzitter en begint steeds meer van het debat te genieten. Na de verkiezingen van 1986 wordt hij wethouder Financiën en beheert tevens de portefeuille Economische Zaken. In 1990 neemt Dries afscheid van de gemeentepolitiek.

Met trots, tevredenheid en dankbaarheid kijkt Dries Maijers terug op zijn militaire carrière en zijn tijd in de gemeentepolitiek. Hij gaat met veel liefde zijn tijd wijden aan zijn vrouw, zijn drie kinderen, zeven kleinkinderen en Heidewachtel, het reizen met de caravan door Europa en het schrijven van een gedetailleerd en levendig geschreven boek over zijn leven. Het boek is alleen beschikbaar voor zijn nageslacht, omdat hij daarin ook veelvuldig zijn collegae van de Artillerie beschrijft in humorvolle situaties en het daarmee ongeschikt maakt voor verdere publicatie.

Op zondag 25 oktober overlijdt hij thuis na een ziekbed van negen weken, waarin hij met veel liefde en dankbaarheid is verzorgd door zijn vrouw, kinderen en burens.

Door: brigade-generaal b.d. der Infanterie Henk Jan Maijers (oudste zoon)